

A HVG 39. lapszámában megjelent interjúban OBH elnöke elmondta, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróságon a probléma már 30-40 éve fennáll és több okra visszavezethető; az egyik ok a régió központi elhelyezkedése és gazdasági fejlettsége, mivel ez több ügyet eredményez ezen a bíróságon, továbbá a jegyzői béremelés hatása vidéken sokkal jobban érezhető. Az ügyfelek érdekében szükséges volt a beavatkozás, amelyet oly módon oldották meg, hogy jegyzői segítséget kértek vidékről és ezt a túlmunkát anyagiilag kompenzálták. Kiemelte, hogy vannak különbségek a központi régió és a vidék között az ügyek mennyiségét és minőségét tekintve, de az ügyfelek érdeke az elsődleges, és ennek érdekében szükség volt a beavatkozásra.

Dr. Senyei György nyilatkozata szerint a régiós pótlék bevezetése jogalkotási kérdés, melyhez szükséges a bírói kar egyetértése is. Elmondta, hogy az ügyteher kiegyenlítése érdekében jelentős eredményeket ért el a bíróság, ezért került bevezetésre a tervezett létszámgazdálkodás, a súlyszámrendszer, de nyilvánvalóan lesznek különbségek, hiszen a szubjektív elemet nem lehet kiküszöbölni a rendszerből; ugyanakkor nincs bíróhiány Magyarországon, az Európai Unióban lakosságárányosan 8. legmagasabb a bírák száma.

Az OBH elnöke a kormányzat által hivatkozott 2 milliós bírói átlagbérre visszautalva közölte a bruttó bírói átlagbérre vonatkozó adatokat is: így ez járásbírói bírák esetében 1.367457 Ft, törvényszéki bírák esetében 1.610.921, Ft, ítéltáblai bírák esetében 1.963490 Ft, míg kúriai bírák esetében 2.736 972 Ft. Kiemelte: a bírói bér függ a szolgálati időtől és az ítélkezési szinttől is, de nagyon fontos, hogy minden szinten dolgozó bírónak megfelelő legyen a bérezése. Ő maga az illetményalap 35 százalékos emelésére tett javaslatot, de arra csak a törvényalkotó tud választ adni, hogy miért nem került ez a törvénybe. Véleménye szerint kiemelten fontos, hogy az ítélkezési szinteknél a bérezésben fennálljon az arányosság; a négyoldalú megállapodással kapcsolatosan pedig a jegyzői béremelést sikernek tekinti, egyébként pedig magát a megállapodást deklarációnak tartja.

Dr. Senyei György hangsúlyozta, hogy a bírákat is megilleti a véleménynyilvánítás szabadsága a rájuk vonatkozó sajátossággal, így az igazgatással, a jogi élettel és a bíráskodással összefüggésben teljesnek tartja, de a bírákat, a bírói döntéseket érő kritikát is elfogadja, azt azonban nem tartja szerencsésnek, ha a politika mélyen kritizálja a bírói döntéseket. Álláspontja szerint ebből a szempontból az intenzitás és a tartalom ügydöntő jelentőségű.

Igazságügyi Tanácsok Európai Hálózata által a bírói függetlenség kérdésében készített felmérés eredményeire reflektálva (a magyar bírák alacsony pontszámot adtak erre a kérdésre) kifejtette, hogy nyilvánvaló hogy a vélemények szükségképpen szubjektívek, de azokra figyelemmel kell lenni, és ő maga is kiáll a bírói függetlenségért, hiszen jó pár évtizedet eltöltött a pulpituson.

Továbbra is fenntartotta, hogy én nem ért egyet a vagyoni elégtétel intézményével, hiszen a statisztikai adatok alapján a magyar bíróságok az Európai Unió élmezőnyében vannak például a polgári gazdasági perek elbírálásához szükséges idő tekintetében az elsők, vagyis a leggyorsabbak a magyar bíróságok, az ügyhátralék alacsony, de elismerte, hogy a sérelmet szenvedő ügyfeleket nem vigasztalják az egyéb jó eredmények. Rámutatott, hogy az ügyek

határidőben történő elbírálásához kellő humán erőforrás szükséges és a teljesítmények megfelelő értékelése.

Az interjú utolsó részében dr. Senyei György magyarázatot adott arra, hogy miért nem az OBH jár el a bíróságokat érintő peres ügyekben; így a külsős jogi képviselő eljárása esetén a költségek viselése kedvezőbb az OBH számára, illetve a perképviselőt külön szakma, ez az ügyvédek feladata.

Utolsó kérdésként merült fel az OBH által Tatár Kis Péter és Schadl György közötti találkozás vizsgálatáról készült jelentés, melyről a jelentés minősített adatokat tartalmazó volta miatt nem adott bővebb információt.